

Investidura de Francesc Antich
com a President del Govern Balear

Antich assumeix la presidència

Amb els vots previstos (PSOE, Bloc, UM, Eivissa pel Canvi i PSM-Verds), Francesc Antich ja és president de les Illes Balears.

A les 18.50 del dimecres dia 4 de juliol, Francesc Antich era investit president del Govern de les Illes Balears, amb els vots a favor de PSOE (20 escons), Bloc (4), UM (3), Eivissa pel Canvi (2) i PSM-Verds (1). Majoria absoluta (30) de la cambra. Per un sol vot, però suficient per forjar una nova majoria política. Després d'haver sentit la intervenció de la portaveu conservadora, Rosa Estaràs, sembla clar que

la nova coalició no ho tindrà fàcil. El PP ha decidit passar a l'ofensiva des del primer instant. La majoria tan ajustada fa pensar que al llarg de la legislatura hi podria haver més d'una situació de risc. És a dir, que quan per qualsevol motiu falti un membre de la majoria el govern de centre-esquerra no podrà aprovar lleis. Fins ara era un supòsit impossible: seguint els usos parlamentaris, si la majoria perdía un membre per causa justificada, algun

opositor s'absentava de la cambra per no alterar l'equilibri sorgit de les urnes. Però, tal com van les coses, ningú no creu que aquesta elegància, aquesta *finezza* es pugui tastar gaire sovint, aquesta legislatura, al Parlament balear.

Antich, a l'estil ZP. Francesc Antich féu un discurs que contrastà fort ferm amb el que llegí el 1999. Va fugir de tot allò que el caracteritzà fa vuit anys. Aleshores, les referències al català i als trets identitaris balears eren continus. Ara, el català va merèixer sis línies —entre les 670 que tenia el discurs en total— i els trets de país passaren a un segon terme. Antich ha assumit fil per randa la

ideologia de Zapatero. És a dir, una crida a fer política "per a les persones, per als ciutadans i ciutadanes", i deixant enrere les invocacions quasi nacionalistes que el caracteritzaren en la primera presidència. Per una altra banda, com el líder espanyol, Antich ha arraconat el to de duresa sarcàstica. Ara fa servir la ironia alguna vegada, però sempre molt educadament, mirant de no perdre els nervis, sense estridències. El seu discurs —com la resta d'intervencions posteriors— fou ple de referències al "diàleg", a la "negociació" amb tots els sectors socials, econòmics i polítics de les Illes: "Hem de ser capaços d'entendre'ns tots", assegurà, incloent-hi el PP, perquè "és el partit que té el suport del 46% dels vots dels ciutadans, contra els quals no governaré; perquè ho faré per a tots els ciutadans, sense imposicions de cap mena". És evident que Antich ha après molt del seu pas per Madrid com a diputat al Congrés (2004-2007); si més no ha après a ser president balear a l'estil Zapatero. És a dir, invocant les bones formes, sense tenir una paraula més alta que una altra, llançant ofertes de pactes i diàleg constant a l'oposició...

La nova actitud d'Antich és fruit d'una decisió estratègica. Els estratèges socialistes han avaluat que el principal error del període de 1999-2003 fou creure's que "tenint el poder es poden canviar les coses en contra de gairebé la meitat dels votants. I no; hem de ser conscients que a vegades, tot i estar convençuts que tenim raó, la realitat és ben diferent de la que nosaltres voldríem". Així s'expressà, en conversa amb aquest setmanari el dia de la investidura, un dels principals homes de confiança d'Antich durant el pacte de progrés, que sens dubte ha tingut una importància decisiva en la confecció del discurs del nou president. La decisió estratègica, doncs, és arrenjar-se amb el govern de Zapatero i el partit estatal i, per tant, mirar d'ocupar un espai més centrista, amb complicitats i sense confrontacions. Estan convençut que la crispació i la tensió que genera el PP va a favor seu i, per tant, deixen que els conservadors prenguin una posició de duresa, a la qual no contesten sinó amb bones paraules.

Duresa d'Estaràs. Rosa Estaràs, la nova cap de files del PP —després de la fugida de Jaume Matas—, no desaprovà l'ocasió d'atacar el nou govern de centre-esquerra amb tot l'argumentari ja sabut. Que és un "pacte de rapinyaires", que únicament ha estat possible pels "transvestisme" d'UM, un partit que "ens ha humiliat" i que s'ha estimat més "un pacte de despatxos" que no servir "els interessos dels ciutadans". I aquests ciutadans, segons Estaràs, expressaren a les urnes que volien una majoria política que no és la que s'ha format. Els atacs constants a UM motivaren que la presidenta Maria Antònia Munar la interrompés

La nova estratègia d'Antich és d'ocupar un espai més centrista, amb complicitats i sense confrontacions, amb oferta de diàleg i negociació

per recordar-li que "el que debatem és la investidura del senyor Antich i no una altra cosa". Insensible als avisos de la presidència, Estaràs continuà desgranant tota l'argumentació en contra d'UM i del pacte "d'esquerres" que ha "provocat". Un pacte "format per sis partits, la qual cosa fa impossible que s'entenguin". Arribà a posar en dubte la capacitat de lideratge d'Antich "perquè ni ha estat capaç encara de tancar les conselleries del Govern". Fins i tot féu befa de les invocacions al diàleg del candidat a president: "Com no ha de voler dialogar, si és presoner de tants de partits que pensen coses diferents? La seva oferta de diàleg no neix de la seva voluntat sinó de la seva necessitat."

La duresa extremada del discurs d'Estaràs fa pensar que l'actitud del PP serà molt semblant a la forma de fer oposició del PP espanyol a Madrid: qüestionar la legitimitat de la nova majoria, practicar un atac creixent, fer ús de la demagògia i fer

servir qualsevol esclatxa per mirar d'erosionar la majoria. No solament atacant el PSOE, principal partit del pacte, sinó especialment UM, que sembla haver convertit en la diana preferida. Caldrà veure què passa a les eleccions espanyoles, però fins que no arribin és segur que la tensió i la crispació ofertes pel PP s'ensenyoriran del panorama polític balear.

Els minoritaris. El portaveu d'UM, Bartomeu Vicens, mostrà disposició total a col·laborar amb Antich i el PSOE —el Bloc no l'esmentà— per "desenvolupar l'Estatut" i per fer "aquells canvis puntuals" que siguin necessaris, però —advertí— "no som aquí per canviar-ho tot", perquè, segons el seu parer, moltes coses s'han fet ben fetes durant la legislatura anterior. I recordà a Antich que "ni a Mallorca ni a les Balears no hi ha hagut un daltabaix electoral". La sintonia d'UM amb la nova actitud d'Antich, moderada i centrista, va ser absoluta, i fa preveure que la combinació d'aquests dos partits serà el nucli del pacte.

El portaveu del Bloc-PSM-Verds, Biel Barceló, posà l'èmfasi del discurs en el finançament autonòmic, "la pedra de toc per poder dur a terme totes les polítiques decidides". Barceló reivindicà "els èxits del pacte de progrés" de 1999 i la forma de fer política d'esquerres que han de portar les Illes a un nou horitzó en un termini mitjà, perquè, a parer seu, el nou pacte s'ha de perllongar "durant unes quantes legislatures". Tampoc no deixà passar l'ocasió de recordar a Antich que els escons del Bloc "han estat decisius" per a forjar la nova majoria.

Finalment, la portaveu d'Eivissa pel Canvi, Marian Suárez, sorprengué la cambra amb un discurs de molta profunditat política i molt ben llegit. Instà Antich a auditar les autopistes fetes pel govern de Matas a Eivissa perquè "els ciutadans volem saber si es justificaven tècnicament, que creiem que no, i què ens han costat realment"; i acabà recordant al futur president que "els vents que han fet possible el canvi han bufat del sud", en referència a Eivissa, on el PP ha perdut la majoria absoluta.

Miquel Payeras